

Mere og mere er det derefter gaaet op for Befolkningen og ogsaa for Regeringen og Lovgivningsmagten i det hele, at det næppe gaar an, at en saa vigtig Gren af vort økonomiske Liv forbliver fremmed for Lovgivningsmagten i det Omfang, som hidtil har været Tilfældet. Det er særlig betænkeligt at lade Livsforsikringsvirksomheden, i Modsætning til den øvrige Forsikringsvirksomhed, Skadeforsikringen, gaa sin Gang uden Indgriben, eftersom Livsforsikringen er en vigtig og særegen Form, under hvilken Nationens Opsparing af Formue finder Sted. Alene de tre ældste danske Livsforsikringsselskaber have forsikret en Kapital af over 160 Mill. Kr. ved Udgangen af Aaret 1898, og disse tre Selskabers Formue beløb sig den Gang til over 100 Mill. Kr. Men foruden disse er der jo et stort Antal, saavel indenlandske som udenlandske Livsforsikringsselskaber, der virke her i Landet, og det er ikke muligt at udtale nogen Mening om, i hvilket Omfang denne Virksomhed udøves, da Forholdet beklagelsesvis er dette, at end ikke i statistisk Henseende giver den bestaaende Lovgivning Autoriteterne Adgang til at kunne faa Oplysninger. Med andre Ord, Livsforsikringsvirksomheden her i Landet har over for Staten for Selskabernes Vedkommende udelukkende Rettigheder uden nogen som helst Forpligtelse. Det er imidlertid ikke blot samfundsmæssigt, at dette Krav om Lovgivning her er fremsat. Det er for Livsforsikringsomraadet jo ejendommeligt, at de Kontrakter, som afsluttes, ere af en meget lang Varighed, ofte gælde de for de paagældende Individens hele Levetid. Dertil kommer, at Livsforsikringsteknikken forlængst er kommen til det Resultat, at en ensartet aarlig Erlæggelse af Vederlaget i Form af Præmie er den mest rationelle og for de forsikrede mindst byrdefulde Form. Dette er ensbetydende med, at man i den unge Alder betaler væsentlig mere end man skulde, for senere i den højere Alder at kunne nøjes med at betale saa meget mindre. Paa samme Tid er Livsforsikringens Afslutning i det hele betinget af en god Sundhedstilstand, med andre Ord lægges der Vægt fra Livsforsikringsselskaberne paa, at der er en høj Levesandsynlighed til Stede hos det paagældende forsikringssøgende Individ i det Øjeblik Livsforsikringen afsluttes. Hvis nu en Livsforsikring bliver afsluttet med et Selskab, som paa Grund af manglende finansielt Grundlag eller paa Grund af urigtige Dispositioner og en usagkyndig Forretningsførelse kommer i nød-

lidende Tilstand, saa blive de paagældende som ere forsikrede i det Selskab, ramte paa en dobbelt Maade og paa en overordentlig følelig Maade, thi for det første ville de i den forløbne Tid, hvori de have været forsikrede hos dette Selskab, have indbetalt en højere Præmie end den, der virkelig svarer til den Risiko, som det paagældende Selskab har løbet ved Overtagelsen af deres Forsikring, og dernæst maa de jo ogsaa gøre sikker Regning paa, at hvis de skulle forsikre sig i et nyt Selskab i Stedet for det gamle, som de maa forlade paa Grund af dets mindre solide Beskaffenhed, ville de blive nødsagede til at betale væsentlig højere Præmie paa Grund af den mere fremrykkede Alder, som de i Mellemtiden have opnaaet. I ikke faa Tilfælde vil det endogsaa kunne stille sig saaledes, at den vedkommendes Helbredstilstand i den forløbne Tid er undergaaet en Forandring i ugunstig Retning, saaledes at det overhovedet vil blive umuligt for ham at finde nogen Livsforsikring andetsteds. Han vil altsaa ikke blot have mistet sine Penge, men ogsaa i mange Tilfælde være berøvet Muligheden for at blive livsforsikret, og i bedste Fald vil han kun finde en ny Livsforsikring paa meget mere trykkende Vilkaar, end han tidligere havde kunnet det. — Man maa samtidig betænke, at det er uomtvisteligt, at Livsforsikringen er en af den moderne Tids største Erobringer, og at det er af den største Betydning, at Livsforsikringen strækker sig saa langt ud i Befolkningen, ogsaa i dens brede Lag, som overhovedet muligt. At det er saa, maa erkendes; man anfører det jo endogsaa som Maalestok for den Civilisation og den Udvikling, en Nation er i Besiddelse af, i hvilket Omfang den har benyttet sig af Livsforsikringen. — Det er derfor i dobbelt Henseende en Ulykke, naar en Sammenstyrtning af en Livsforsikringsinstitution finder Sted, eller naar Forholdene ere saaledes, at der er grundet Anledning til at tro, at den kunde finde Sted. Ulykken viser sig da ikke blot over for dem, der ere forsikrede i det paagældende Selskab, men ogsaa over for Livsforsikringsvæsenet som saadant, idet Tilliden hos Befolkningen svækkes.

Det er af disse Grunde, at man i et ikke ringe Antal Lande, baade i den gamle og ny Verden, har tilvejebragt en Ordning af Livsforsikringsvæsenet, væsentlig med det Formaal at betrygge det forsikrende Publikum. I de øvrige Lande, hvor man endnu ikke er naaet til at faa dette Forhold ordnet, er man ivrigt beskæftiget dermed,